

Դանիել Վարուժան

Կամներգ

Կամ կը քըշեն վաղվան հույսով՝
Արևն առած ճակտիս վրրա:
Հորիզոնը, անհուն լույսով
Իմ աչերուս մեջ կը լողա:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձի՛ր, հի՛ռ, հի՛ռ.
Նվաճե՛ն դեզերը հունձքերուս, ժի՛ր, ժի՛ր:–

Կը թռչըտի շուրջը կալին
Իշամեղուն, բոնկած գոհար,
Ու թափ տալով խրոպոտ տաղին՝
Լըծկանն առաջ կը մըղե հաշ:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձի՛ր, հի՛ռ, հի՛ռ.
Քանդե՛ն պըսակն որաներուն, ժի՛ր, ժի՛ր:–

Վարոցըս սուր, հըսկա մասուր,
Հոտված՝ սրբտեն անտառներուն
Իմ ծույլ եզիս կողեն հաստույր
Մերթ կը քաղե կաթիլ մ'արյուն:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձի՛ր, հի՛ռ, հի՛ռ.
Խուզե՛ն հասկին բոց մորուքը, ժի՛ր, ժի՛ր:–

Հորձանքին մեջ աշխետ հունձքին
Ես կը լողամ երգերուս հետ.

Մըղեղներուն հետ միասին
Կ'ընայեմ խարին հոտն ափավետ:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձիր, հիո, հիո.
Կույս հատիկին պատռե քողը, ժիր, ժիր:–

Ի՛նչ փույթ քաղցած ըլլան եզներ,
Ու մըշակներն ալ՝ ծարավի.
Խոտն է կանանչ ձորին մեջ դեռ,
Թան աղբյուրին մեջ կը պաղի:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձիր, հիո, հիո.
Հասկին սըրտեն սուտակ թափե, ժիր, ժիր:–

Չուր տեղը չէր, կա՛նս աղվոր,
Որ օծեցի քեզ կուպրերով,
Չինեցի պորտը սևավոր
Կայծքարե սուր ակոսներով:
– Դարձի՛ր կամըս, արագ դարձիր, հիո, հիո.
Կըրծե հարդին ոսկիները, ժիր, ժիր:–

Տորե՛նն ահա, ցորե՛նն ահա,
Մըշուշին մեջ մըղեղներուն,
Անհունորե՛ն կ'արշալույսնա:
...Չվարթությո՛ւն խըրճիթներուն:
– Կեցի՛ր կամըս, ա՛լ կեցիր դուն,
Խաղաղությո՛ւն խըրճիթներուն...